

Πατήστε στην ερώτηση που επιθυμείτε, για να διαβάσετε την αντίστοιχη απάντηση.

Η διάθεση των γεωχωρικών δεδομένων της υπηρεσίας μου σε άλλο φορέα και στο κοινό είναι υποχρεωτική; Με τι χρέωση τι γίνεται; Μπορώ να χρεώσω άλλες δημόσιες αρχές ή τρίτους για τα δεδομένα;

Οι δημόσιες αρχές έχουν υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πρόσβαση όλων στα δημόσια δεδομένα που διαχειρίζονται ή έχουν στην κατοχή τους, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 10 του Ν. 3882/2010 (π.χ. απόρρητα δεδομένα). Αυτό προκύπτει τόσο από την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2003/98/EK (PSI), η οποία ενσωματώθηκε

στο Εθνικό Δίκαιο με το Νόμο 3448/2006 όσο και από το Ν. 3882/2010. Επομένως, η διάθεση των γεωχωρικών δεδομένων και υπηρεσιών είναι υποχρεωτική τόσο σε άλλους φορείς του δημοσίου όσο και σε πολίτες και επιχειρήσεις.

Ειδικότερα:

1. Σε ότι αφορά τη διάθεση μεταξύ δημοσίων αρχών, στην οποία αναφερόμαστε ως κοινοχρησία:

Σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 & 2 του νόμου 3882/2010, η διάθεση γεωχωρικών δεδομένων μεταξύ των δημοσίων αρχών και προς όργανα που ασκούν δικαστική ή νομοθετική εξουσία, γίνεται υποχρεωτικά χωρίς χρέωση και με άδεια χρήσης που να μη δημιουργεί προβλήματα στην κοινοχρησία.

2. Σε ότι αφορά τη διάθεση σε πολίτες και επιχειρήσεις για την περαιτέρω χρήση και αξιοποίηση εκ μέρους τους των πληροφοριών του δημοσίου τομέα:

Σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ, 2 του νόμου 3882/2010, η διάθεση γεωχωρικών δεδομένων από δημόσιες αρχές σε τρίτους είναι υποχρεωτική. Σε ότι αφορά τη χρέωση, ο νόμος 3882/2010 προβλέπει ότι οι δημόσιες αρχές έχουν δύο επιλογές σε αυτή την περίπτωση:

- Να διαθέσουν τα δεδομένα τους τελείως ελεύθερα, δωρεάν και ανοικτά, για κάθε είδους χρήση (π.χ.επιτρέποντας και την εμπορική χρήση).

- Να διαθέσουν τα δεδομένα τους ανοικτά για ορισμένους μόνο σκοπούς χρήσης (απαγορεύοντας π.χ. την εμπορική χρήση). Στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται και σε διπλή αδειοδότηση, δηλαδή πρέπει να τα διαθέτουν και με τίμημα με άλλη άδεια, η οποία όμως θα δίνει το δικαίωμα αξιοποίησης των δεδομένων και για εμπορικούς σκοπούς.

Πού θα βρούμε τις κατάλληλες άδειες για να διαθέτουμε τα δεδομένα σε άλλες δημόσιες αρχές και σε τρίτους σύμφωνα με το Ν. 3882/2010;

Αρχικά προβλεπόταν ότι τα θέματα διάθεσης, τιμολόγησης, κοινοχρησίας και περαιτέρω χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των πρότυπων αδειών, θα εξειδικεύονταν για πρώτη φορά στην Εθνική Πολιτική Γεωπληροφορίας. Ωστόσο, οι ανάγκες των δημοσίων αρχών και των πολιτών για πρόσβαση σε γεωχωρικά δεδομένα είναι επιτακτικές. Στη χώρα μας, το 90% των δημοσίων αρχών δεν έχει θεσπίσει ούτε ακολουθεί κάποιο αδειοδοτικό πλαίσιο για τη διάθεση των δεδομένων. Δεν είναι, δηλαδή, σαφείς οι όροι και οι προϋποθέσεις με τις οποίες μπορούν να τα χρησιμοποιούν οι δημόσιες αρχές, οι πολίτες και οι επιχειρήσεις και άρα είναι ουσιαστικά σα να μη διατίθενται. Η αναμονή για τη σύνταξη της Εθνικής Πολιτικής Γεωπληροφορίας, σε ένα περίπου χρόνο από σήμερα, θα είχε ως αποτέλεσμα να χαθεί πολύτιμος χρόνος.

Για αυτό το λόγο, κατόπιν διετούς διαβούλευσης και επικοινωνίας με εκατοντάδες δημόσιες αρχές, τον Απρίλιο του 2012 προωθήθηκε από τον ΟΚΧΕ στην Εθνική Επιτροπή Γεωπληροφορίας σχετικό σχέδιο απόφασης το οποίο ψηφίστηκε, εγκρίθηκε και ισχύει.

Με την απόφαση αυτή της ΕΘΕΓ, παρέχεται ένα ενιαίο αδειοδοτικό πλαίσιο ώστε η δημόσια γεωχωρική πληροφορία, πλην αυτής που είναι απόρρητη, να είναι προσβάσιμη και επεξεργάσιμη από όλους. Οι δημόσιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αν θέλουν να τη δίνουν χωρίς περιορισμούς σε όλους ή να χρεώνουν μόνο όταν κάποιος τη χρησιμοποιεί με σκοπό το οικονομικό κέρδος. Η απόφαση της ΕΘΕΓ περιλαμβάνει τις πρώτες πρότυπες άδειες διάθεσης των γεωχωρικών δεδομένων, τις οποίες πρέπει να χρησιμοποιούν οι δημόσιες αρχές. Η απόφαση δεν εισάγει νέους

κανόνες. Παρέχει απλώς τα εργαλεία (π.χ. πρότυπες άδειες χρήσης) για να εφαρμοστούν οι διατάξεις ήδη υφιστάμενων και ψηφισμένων νόμων (3882/2010 και 3979/2011). Με αυτό τον τρόπο, η απόφαση της ΕΘΕΓ συνιστά ένα ευέλικτο και λειτουργικό πλαίσιο που εξειδικεύει τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 του Ν. 3882/2010, παραμένοντας απολύτως πιστό στο πνεύμα και τις κατευθύνσεις του νόμου. Το πλαίσιο αυτό διέπει την κοινοχρησία και την περαιτέρω χρήση των δημόσιων γεωχωρικών δεδομένων κατά τη μεταβατική περίοδο από την ψήφισή του από την ΕΘΕΓ (2 Απριλίου 2012) έως και την έκδοση της Εθνικής Πολιτικής Γεωπληροφορίας, η οποία ενδέχεται να το τροποποιήσει ή και να το συμπληρώσει με νέες διατάξεις και διαδικασίες.

Με την απόφαση αυτή της ΕΘΕΓ λύνονται τα σημαντικότερα θέματα της Εθνικής Πολιτικής Γεωπληροφορίας, δηλαδή η κοινοχρησία και η διάθεση, με τα οποία εξασφαλίζεται η πρόσβαση και περαιτέρω χρήση δημόσιων γεωχωρικών δεδομένων, η οποία θα αυξήσει σημαντικά την αποδοτικότητα των δημοσίων αρχών και θα τονώσει την αγορά γεωπληροφορίας, προάγοντας συγχρόνως τη διαφάνεια και τη λογοδοσία στη δημόσια διοίκηση.

Η απόφαση της ΕΘΕΓ είναι διαθέσιμη [εδώ](#), ενώ οι πρότυπες άδειες χρήσης είναι διαθέσιμες [εδώ](#). Τα πλήρη απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της 2ης συνεδρίασης της ΕΘΕΓ είναι διαθέσιμα [εδώ](#).

Τι πρέπει να κάνουμε για να συμμορφωθούμε με το νόμο 3882/2010 και την απόφαση της ΕΘΕΓ;

Στην περίπτωση που θέλετε να διαθέσετε τα δεδομένα σας ανοικτά και ελεύθερα για οποιουδήποτε είδους χρήση, να τα δίνετε με την Ανοικτή Άδεια Χρήσης Δημόσιας Γεωχωρικής Πληροφορίας (Έκδοση 1.0) του Παραρτήματος Β της απόφασης της ΕΘΕΓ.

Στην περίπτωση που θέλετε να διατηρήσετε κάποια πρόσοδο από ορισμένα δεδομένα να τα δίνετε με διπλή αδειοδότηση, δηλαδή με τη Μη Εμπορική Άδεια Χρήσης Δημόσιας Γεωχωρικής Πληροφορίας του Παραρτήματος Β της απόφασης της ΕΘΕΓ αλλά και με κατάλληλη εμπορική άδεια η οποία θα διασφαλίζει και τη δυνατότητα εμπορικής χρήσης από τα τρίτα μέρη. Η άδεια αυτή θα πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο

Πίνακας Γ του Παραρτήματος Β της απόφασης της ΕΘΕΓ. Σε κάθε περίπτωση, οι χρεώσεις για τα δεδομένα προς τρίτους θα πρέπει να συμμορφώνονται με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 28 του Ν. 3882/2010, δηλαδή τα όποια τέλη επιβάλλονται θα πρέπει να διατηρούν ανταποδοτικό χαρακτήρα. Ο ΟΚΧΕ προετοιμάζει ένα υπόδειγμα πρότυπης αποφάσεως με την οποία οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να αναπροσαρμόσουν το ισχύον αδειοδοτικό τους πλαίσιο. Αυτό μπορεί να γίνει με απόφαση του αρμοδίου οργάνου αυτεπάγγελτα ή μετά από εισήγηση του ΚΟΣΕ.

Γιατί είναι υποχρεωτική η διάθεση των γεωχωρικών δεδομένων με το Ν. 3882/2010 και την απόφαση της ΕΘΕΓ;

Ο αποκλεισμός από την πρόσβαση σε δημόσια γεωχωρικά δεδομένα αντιβαίνει την Κοινοτική και την Εθνική Νομοθεσία και είναι ριζικά αντίθετος με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές καλές πρακτικές. Πέραν αυτών, τα δημόσια γεωχωρικά δεδομένα (όπως και όλα τα δημόσια δεδομένα) είναι πολύτιμοι πόροι που χρειάζονται στο σύνολό τους οι δημόσιες αρχές, οι πολίτες, οι επιχειρήσεις και η ερευνητική κοινότητα για πλήθος δράσεων και δραστηριοτήτων. Για να μπορούν να αξιοποιηθούν, πρέπει να είναι ελεύθερα προσβάσιμα και επεξεργάσιμα. Αυτή η αυτονόητη προϋπόθεση δεν ίσχυε στην Ελλάδα μέχρι πριν λίγο καιρό.

Το αποτέλεσμα ήταν τα δεδομένα να μένουν εγκλωβισμένα (πολλές φορές και σκοπίμως) εντός των δημοσίων αρχών που τα παρήγαγαν, να αχρηστεύονται και να οικειοποιούνται μόνο από όσους διατηρούν προνομιακή πρόσβαση σε αυτά. Αυτό είναι απαράδεκτο, καθώς οι αναπτυξιακές ανάγκες του κράτους επιβάλλουν την εξασφάλιση της δυνατότητας χρήσης των δεδομένων από οποιαδήποτε δημόσια αρχή τα χρειάζεται. Επίσης, ιδίως για όσα δεδομένα παρήχθησαν στο πλαίσιο των κοινοτικών πλαισίων στήριξης θα έπρεπε και θα πρέπει να διατίθενται δωρεάν προς όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η μη διάθεσή τους συνιστά παραβίαση των συμβατικών υποχρεώσεων που προκύπτουν από τα συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Με το άνοιγμα των δεδομένων επιτυγχάνονται σημαντικότερα οφέλη που αφορούν στην ενίσχυση της καινοτομίας στην αγορά, στην προώθηση της διαφάνειας και της λογοδοσίας στη δημόσια διοίκηση, στην τόνωση της αγοράς γεωπληροφορίας και στην αύξηση της παραγωγικότητας των δημοσίων αρχών. Μία εκτενής ανάλυση των αντίστοιχων διεθνών και ευρωπαϊκών καλών πρακτικών αλλά και των ωφελειών που επιτυγχάνονται με την ανοικτή

πρόσβαση στα δημόσια γεωχωρικά δεδομένα, μπορείτε να βρείτε στο κεφάλαιο 5 αυτής της [εισήγησης του ΟΚΧΕ](#).

Γιατί έχουν συμπεριληφθεί μόνο αυτά τα σύνολα δεδομένων στο Παράρτημα Α της απόφασης της ΕΘΕΓ και όχι και άλλα? Εμείς χρειαζόμαστε να έχουμε πρόσβαση στο Α, στο Β κτλ που δεν υπάρχουν στο παράρτημα Α.

Οι κανόνες για την κοινοχρησία και τη διάθεση που εμπεριέχει η απόφαση της ΕΘΕΓ ισχύουν για ΟΛΑ τα γεωχωρικά δεδομένα της δημόσιας διοίκησης.

Στο παράρτημα Α απαριθμούνται τα πιο χρήσιμα και συχνά χρησιμοποιούμενα δεδομένα έτσι όπως προέκυψαν από τη μέχρι σήμερα εμπειρία του ΟΚΧΕ και την καταγραφή των αναγκών της δημόσιας διοίκησης. Πρόκειται δηλαδή για τα de-facto κοινά υπόβαθρα. Για αυτά τα δεδομένα ισχύουν απλώς πιο αυστηρές προθεσμίες συμμόρφωσης με τα όσα ορίζονται στην απόφαση της ΕΘΕΓ, λόγω ακριβώς της μεγαλύτερης ζήτησής τους από τις δημόσιες αρχές.

Πέραν τούτου, δεν υπάρχει καμία άλλη διαφοροποίηση με τα λοιπά δημόσια γεωχωρικά δεδομένα σε ότι αφορά το αδειοδοτικό πλαίσιο που ορίζεται.

Καταλαβαίνω την ανάγκη για δωρεάν κοινοχρησία μεταξύ των δημοσίων αρχών ν, αλλά γιατί δίνουμε τα δεδομένα δωρεάν και στους πολίτες;

Καταρχήν γιατί έτσι ορίζει ο Νόμος 3882/2010. Συγκεκριμένα, ο νόμος λέει «Τα γεωχωρικά δεδομένα των δημοσίων αρχών διατίθενται προς τρίτους με κατάλληλες άδειες χρήσης που περιλαμβάνουν υποχρεωτικά την με τέλη όσο και τη χωρίς τέλη διάθεσή τους, ανάλογα με το σκοπό χρήσης.»

Επίσης με το να διατηρούμε τα δεδομένα κλειστά, εκτός από όλα τα υπόλοιπα μειονεκτήματα που αυτό συνεπάγεται (αδιαφάνεια, αυθαιρεσία, μείωση της παραγωγικότητας, συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας στην αγορά κλπ) διατηρούμε το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα αυτών που έχουν προνομιακή πρόσβαση στα δεδομένα από μέσα. Ανοίγοντάς τα, διασφαλίζουμε ίσες συνθήκες για όλους και ανοίγουμε τη συγκεκριμένη αγορά που τώρα είναι κλειστή και μονοπωλιακή.

Πώς εξασφαλίζεις ότι θα σε πληρώσουν για εμπορική χρήση;

Όποιος πάρει τα δεδομένα με ανοικτή άδεια μη εμπορικής χρήσης και μετά τα χρησιμοποιήσει για να παράγει οικονομικό κέρδος παρανομεί και το Ελληνικό Δημόσιο πρέπει να ακολουθεί τις συνήθεις νόμιμες διαδικασίες. Δηλαδή επιφυλασσόμενο των νομίμων δικαιωμάτων του να ασκήσει αγωγή κατά του παραβάτη σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία.

Στην πράξη, εκτός από τις πιο μικρές εταιρείες, οι περισσότερες αγοράζουν τα δεδομένα που χρησιμοποιούν. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλές εταιρείες που θέλουν να αγοράσουν γεωχωρικά δεδομένα αλλά δε μπορούν γιατί δεν υπάρχει αδειοδοτικό πλαίσιο. Εξάλλου, στο μέλλον η Εθνική Πολιτική Γεωπληροφορίας μπορεί να αποφανθεί ότι εμπορική χρήση αποτελεί η χρήση από εταιρείες που διαθέτουν από ένα ορισμένο αριθμό εργαζομένων και άνω, για να επιδοτήσει έτσι έμμεσα τις μικρότερες εταιρίες και να ενισχύσει την αγορά.

Οι ευρωπαϊκές μελέτες καταδεικνύουν με αναμφισβήτητο και αναντίρρητο τρόπο ότι οι απειροελάχιστες απώλειες από τους δυνητικούς παραβάτες ωχριούν μπροστά στα συντριπτικά οικονομικά οφέλη που θα προκύψουν από τα ανοικτά δεδομένα. Η ανοικτή πρόσβαση θα τονώσει την αγορά, θα ενισχύσει την οικονομία, και θα αυξήσει την οικονομική δραστηριότητα ενισχύοντας το ΑΕΠ και αυξάνοντας τα φορολογικά έσοδα του κράτους. Τα δεδομένα είναι τα καύσιμα της ψηφιακής οικονομίας και το οξυγόνο της καινοτομίας και πρέπει να είναι προσβάσιμα σε επεξεργάσιμη μορφή από όλους.

Το να απαγορέψουμε τη δωρεάν πρόσβαση στα δεδομένα με το επιχειρήμα ότι κάποιος μπορεί να τα χρησιμοποιήσουν εμπορικά και να μην πληρώσουν το κράτος, εκτός από το ότι παραβιάζει το νόμο, ουσιαστικά αντιστοιχεί στη λογική του να απαγορεύσουμε την οδήγηση

επειδή κάποιος που οδηγεί μπορεί να μην έχει δίπλωμα.

Αν δώσουμε τα δεδομένα δωρεάν οι δημόσιες αρχές θα χάσουν έσοδα.

Καταρχήν η δωρεάν διάθεση είναι υποχρεωτική (βλ. προηγούμενες απαντήσεις). Κατά δεύτερον σύμφωνα με όλες σχεδόν τις πρόσφατες Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Πρακτικές και μελέτες βεβαιώνεται με θεαματική ομοφωνία το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα, τόσο για τις δημόσιες αρχές, όσο και για το κράτος συνολικότερα.

Η αύξηση των χρηστών που προκύπτει από τη διασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης αυξάνει τους εμπορικούς (και μη) χρήστες σε συντριπτικά ποσοστά, οδηγώντας σε αύξηση και των εσόδων των δημοσίων αρχών. Επίσης ανοίγει την αγορά γεωπληροφορίας, ενισχύει την καινοτομία, προωθεί την επιχειρηματικότητα δραστηριότητα και ως αποτέλεσμα επιφέρει πολλαπλάσια οικονομικά οφέλη στο κράτος. Ο σκοπός της παροχής δωρεάν πρόσβασης στη γεωχωρική πληροφορία αποτελεί παράγοντα ανάπτυξης: μειώνει το κόστος της επιχειρηματικής δραστηριότητας και επιτρέπει την είσοδο νέων επιχειρηματιών στην αγορά αυξάνοντας δυνητικά τις θέσεις εργασίας. Η δωρεάν γεωχωρική πληροφορία είναι τόσο σημαντική όσο και η δωρεάν χρήση των δρόμων.

Οι πρότυπες άδειες χρήσης που περιλαμβάνονται στην απόφαση της ΕΘΕΓ επιτρέπουν την αναδιανομή των δεδομένων. Γιατί γίνεται αυτό; Θα πρέπει να τα παίρνουν όλοι από την αρμόδια αρχή για να εξασφαλίζεται η διατήρηση της ποιότητάς τους και η αποφυγή αλλοιώσεων από κακόβουλους.

Το μόνο που θα κατορθώσουμε με αυτό τον τρόπο, θα είναι να επιφορτίσουμε τις δημόσιες αρχές, ιδίως αυτές που είναι οι μεγαλύτεροι παραγωγοί γεωχωρικών δεδομένων, με έναν ανατιολόγητο διοικητικό φόρτο τον οποίο μπορεί να μην είναι σε θέση να διαχειριστούν.

Επίσης, η ποιότητα των δεδομένων δε διασφαλίζεται με την αποκλειστική παροχή από τη

μία και μόνο πηγή (χαρακτηριστική και ακριβώς αντιστοιχη είναι εδώ και η αναλογία με λοιπά προϊόντα όπως τρόφιμα, αυτοκίνητα κλπ). Η ποιότητα των ψηφιακών δεδομένων διασφαλίζεται με τις ψηφιακές υπογραφές, οι οποίες κατοχυρώνουν την πηγή προέλευσης των δεδομένων, διασφαλίζουν τη διατήρηση της ποιότητάς τους και επιτρέπουν τον εύκολο έλεγχο για τη διαπίστωση τυχόν μεταβολών ή αλλοιώσεων της πληροφορίας από τρίτα μέρη. Με την ψηφιακή αντιγραφή είναι αδύνατο να επέλθει η παραμικρή αλλοίωση στα δεδομένα χωρίς αυτό να γίνει αντιληπτό από τον παραλήπτη τους.

Αντιθέτως, με την αναδιανομή εξασφαλίζουμε ότι κάτι τέτοιο δε θα συμβεί. Δεν υπάρχει κανένας λόγος για να μην επιτρέψουμε την αναδιανομή, αντιθέτως υπάρχουν πολλοί και καλοί λόγοι που την επιβάλλουν.

Ναι, αλλά με τις άδειες που δίνετε επιτρέπεται και η αναδιανομή των δεδομένων όχι μόνο μεταξύ δημοσίων αρχών ν αλλά και από τις δημόσιες αρχές προς τρίτους.

Από τη στιγμή που ο νόμος ορίζει ότι οι πολίτες έχουν τουλάχιστον δωρεάν δικαίωμα πρόσβασης στα γεωχωρικά δεδομένα για μη εμπορική χρήση, αυτό δε δημιουργεί κανένα απολύτως πρόβλημα.

Η απόφαση της ΕΘΕΓ μειώνει σημαντικά το διαχειριστικό κόστος για τις δημόσιες αρχές που διαφορετικά θα είχαν να διαχειριστούν δύο είδη αδειών για το ίδιο αντικείμενο: μία κατηγορία αδειών μεταξύ των δημοσίων αρχών και μία προς τρίτους. Με την προτεινόμενη λύση επιτρέπεται η ελεύθερη διάθεση των δεδομένων τόσο ανάμεσα τις δημόσιες αρχές όσο και προς τρίτους και με τον τρόπο αυτό μειώνεται το διαχειριστικό κόστος και αυξάνεται το όφελος τόσο για τις δημόσιες αρχές, όσο και για τον πολίτη και την επιχείρηση.

Επιπλέον οι δημόσιες αρχές μπορούν να επιλέξουν άδειες προς τρίτους που δεν επιτρέπουν εμπορική χρήση και κατά συνέπεια να διατηρήσουν κάποια πρόσοδο, π.χ. με διατάξεις που προσδιορίζουν συμμετοχή στα κέρδη από την περαιτέρω χρήση των δεδομένων.

Γιατί δεν υπάρχει πρότυπη άδεια και για την εμπορική χρήση;

Οι εμπορικές άδειες, σε αντίθεση με τις ανοικτές άδειες, πρέπει να προσαρμόζονται στο συγκεκριμένο χρήστη και στο επιχειρηματικό του μοντέλο. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο να υπάρχει μια προτυποποίηση αλλά όχι μια άδεια για όλες τις εμπορικές χρήσεις. Η προτυποποίηση που προτείνεται με την απόφαση της ΕΘΕΓ δίνει στη δημόσια αρχή τη δυνατότητα να έχει μια λίστα από όρους που θα πρέπει να περιέχονται στην άδεια που θα επιτρέπει την εμπορική χρήση και οι οποίοι όροι εξειδικεύονται στη συγκεκριμένη συναλλαγή.

Ωραία, αφού δεν υπάρχει πρότυπη εμπορική άδεια γιατί να ακολουθούμε ενιαίες άδειες για τις άλλες περιπτώσεις και να μη βγάζει κάθε δημόσια αρχή και τις υπόλοιπες δικές της ανοικτές άδειες;

Οι ανοικτές άδειες έχουν ως στόχο τη μέγιστη επαναχρησιμοποίηση της γεωχωρικής πληροφορίας, καθώς και την απευθείας διάθεσή της μεταξύ των πολιτών και των επιχειρήσεων. Αν οι ανοικτές άδειες δεν είναι τελειώς τυποποιημένες και σε πολύ περιορισμένο αριθμό είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε σύνολα πληροφορίας που δεν μπορούν να αναμειχθούν μεταξύ τους.

Ας πάρουμε το ακόλουθο παράδειγμα: έχω ένα χαρτογραφικό υπόβαθρο της Αττικής με άδεια που επιτρέπει στο χρήστη να κάνει προσθήκες σε αυτό, αλλά δεν του επιτρέπει να χρεώσει για το τελικό προϊόν. Επίσης έχω το οδικό δίκτυο του νομού Αττικής το οποίο διατίθεται με άδεια που μου επιτρέπει να κάνω προσθήκες αρκεί το τελικό προϊόν διατίθεται χωρίς κανέναν περιορισμό. Εάν θέλω να δημιουργήσω ένα σύνθετο προϊόν αποτελούμενο από το χαρτογραφικό υπόβαθρο και το οδικό δίκτυο κάτι τέτοιο είναι νομικά αδύνατο, γιατί η πρώτη άδεια μου επιβάλλει να έχω περιορισμούς ως προς την οικονομική εκμετάλλευση του τελικού προϊόντος ενώ η δεύτερη μου επιβάλλει να μην έχω καθόλου περιορισμούς.

Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα δημιουργούμε δύο μόνο ανοικτές άδειες που είναι συμβατές με τις πιο διαδεδομένες τυποποιημένες ανοικτές άδειες (Creative Commons) καθώς και με την Ευρωπαϊκή Άδεια μεταδεδομένων και ακολουθεί και

τις προδιαγραφές του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τις Νομικές Πλευρές τις Δημόσιας Πληροφορίας.

Στο φορέα μας διαθέτουμε τα δεδομένα μας με διαδικτυακές υπηρεσίες θέασης. Δεν είναι αυτό αρκετό;

Όχι. Τα γεωχωρικά δεδομένα δεν είναι απλά έγγραφα, όπως μια διοικητική απόφαση ή ένας προϋπολογισμός, τα οποία απλώς πρέπει να μπορούν να διαβαστούν. Η αληθινή αξία χρήσης των γεωχωρικών δεδομένων επιτυγχάνεται όταν μπορούμε να επεμβούμε σε αυτά και να τα συνδυάσουμε με άλλα. Για αυτόν ακριβώς το λόγο είναι απαραίτητο να διατίθενται σε επεξεργάσιμη πρωτογενή μορφή. Αυτό δεν εξασφαλίζεται με τις διαδικτυακές υπηρεσίες θέασης αλλά με άλλες διαδικτυακές υπηρεσίες που επιτρέπουν τη μεταφόρτωση (download) των δεδομένων στον υπολογιστή του παραλήπτη. Η υπηρεσία θέασης πρακτικά δίνει μια εικόνα μόνο ενός χάρτη, χωρίς δυνατότητα οποιασδήποτε περαιτέρω επέμβασης σε αυτόν.

Εξάλλου, στην πρόσφατη απόφαση της ΕΘΕΓ ορίζεται ρητά ότι: *«Η διάθεση των γεωχωρικών δεδομένων πρέπει να γίνεται σε επεξεργάσιμη και μηχαναγνώσιμη μορφή, δηλαδή σε μορφή ψηφιακή και επαρκώς δομημένη, ώστε εφαρμογές λογισμικού να αναγνωρίζουν αξιόπιστα μεμονωμένες δηλώσεις πραγματικών περιστατικών, καθώς και την εσωτερική της δομή* .» Οι απλές υπηρεσίες θέασης δεν εξασφαλίζουν την απαίτηση αυτή.

Σε ποιόν και με ποιόν τρόπο πρέπει να απευθυνθώ , για να λάβω γεωχωρικά δεδομένα από μια Δημόσια Αρχή;

Θα πρέπει να επικοινωνείτε απευθείας με την ίδια τη Δημόσια Αρχή κοινοποιώντας το αίτημά σας στο ΚΟΣΕ σας και στο ΚΟΣΕ που εκπροσωπεί τη δημόσια αρχή στην οποία γίνεται το αίτημα, εφόσον διαφέρει.

Για τη διευκόλυνσή σας, στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων Δημοσίων Αρχών για όσα από τα σύνολα δεδομένων έχουν καταγραφεί στον Κατάλογο Α.1, μπορείτε να βρείτε στα πεδία

A.1.36 (Αρμόδιοι φορείς για τον πόρο) και A.1.38 (Ηλεκτρονικές διευθύνσεις αρμόδιων φορέων).

Εάν μία Δημόσια Αρχή αρνείται αδικαιολόγητα να μου διαθέσει τα γεωχωρικά δεδομένα που διαθέτει, τι συνέπειες θα έχει; Τι μπορώ να κάνω;

Στην περίπτωση που η Δημόσια Αρχή δε σας παρέχει τα δεδομένα ενδεικνύεται σε πρώτη φάση η διαμεσολάβηση του ΚΟΣΕ σας, προς το ΚΟΣΕ που εκπροσωπεί τη Δημόσια Αρχή και σε δεύτερη φάση η ενημέρωση του ΟΚΧΕ.

Η μη εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3882/2010 από μέρους δημοσίων αρχών, όπως προσδιορίζονται στο κείμενο του νόμου, επιφέρει πειθαρχικές, αστικές και ποινικές κυρώσεις. Στην περίπτωση ζημίας από την μη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων κοινοχρησίας και διάθεσης προς τρίτους ο ζημιωθείς μπορεί να αναζητήσει αποζημίωση και σύμφωνα με τις διατάξεις του Εισαγωγικού Νόμου Αστικού Κώδικα και του Αστικού Κώδικα, αναλόγως με τη νομική φύση της Δημόσιας Αρχής που προξενεί τη ζημία, ενώ δεν αποκλείεται και προσωπική ευθύνη του φυσικού προσώπου που πραγματοποιεί την παραβίαση.